

[Wilhelm]

hele tiden har ment, og som hele befolkningen og regeringen har vidst at vi mente. Men det må da blive regeringens sag, ellers skal vi jo til at tage taktiske hensyn til at redde en regering, fordi dens egne forligspartier falder den i ryggen, selv på sager, hvor man ved klart og tydeligt, at vi har været imod altid. Det indlader vi os ikke på.

Det ville da have været afslørende, hvis socialdemokratiet for at kunne insistere på at gennemtvinge en ØD-tvangsopsparring, som møder en enorm modstand på arbejdspladserne, ville gøre det til et kabinetsspørgsmål, mens de ikke har sat taburetterne ind på at få opfyldt løftet om at afskaffe fradragsfiduserne eller løftet om de 40.000 boliger eller løftet om indgreb mod kapitalgevinsterne eller sat taburetterne ind imod en dyrtidsudhuling eller ind imod ejerlejlighedsspekulationen. Men at gøre sådan noget som en ØD-tvangsopsparring, som de ikke engang har deres egne med på ude omkring på arbejdspladserne, til et kabinetsspørgsmål – ja, det skulle vi da ikke forhindre dem i, det måtte blive socialdemokratiets hovedpine.

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg synes også, at finansministeren hellere end at svare mig – når det skal være på den måde, kan jeg godt undvære det – skulle have svaret fru Grethe Philip, for jeg hæftede mig også ved den åbning, som lå i fru Grethe Philips indlæg, og som eksemplificerer det korrekte, fru Ebba Strange sagde om sag til sag.

Fru Grethe Philip sagde: det er mit indtryk, at situationen på mange plejehjem og på mange daginstitutioner og også på områder inden for åndssvageforsorgen nu er meget klemt. Jeg spørger derfor: ville det være muligt i forbindelse med de kommunale initiativer for at afhjælpe ungdoms- og kvindearbejdsløsheden at afhjælpe dette? Det er en sag, vi også er interesserede i. Og det gælder ikke bare midlertidige stillinger. Det er jo sådan, at i øjeblikket betales der 100 mill. kr. til arbejdsløse, der kunne varetage et arbejde på daginstitutionerne. Samtidig er der 70.000 børn på ventelister. Jeg forstår det slet ikke, hvis de radikale ville begrænse sig til noget, der ligger inden for det dér med den kommunale ramme, og til midlertidige stillinger.

Vi har bevisligt ingen besparelser på disse områder, og der står altså 70.000 på ventelister, samtidig med at man opretholder en arbejdsløshed, der i dag koster 100 mill. kr.

på årsbasis, hos de folk, som kunne have afhjulpet dette problem.

Der har ikke været noget svar endnu. Jeg håber, det kommer. Det er et af de punkter, der indgår i vores beskæftigelsesplan. Det er et af de punkter, der indgår i så mange beskæftigelsesplaner her i salen, at der ville være et flertal, hvis socialdemokratiet kunne tage sig sammen til at overvinde det prestigenederlag, det måske ville være at erkende, at det var en bommert med de nedskæringer, man foretog i 1975.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg skal kun sige noget om to ting. For det første spørgsmålet om, hvor stort underskuddet bliver, hvis man gennemfører de ændringsforslag til finanslovsforslaget, som vi vil komme med. Det vil sandsynligvis ligge i den størrelsesorden, som jeg har nævnt både i Middagsmagasinet i dag og også her fra talerstolen i mit sidste indlæg, og deri er der ikke, som hr. Palle Simonsen tilsyneladende har opfattet det, en indrømmelse fra vores side. Det er der ikke. Det, der er tale om, er, at sidste år var underskuddet 16 mia kr., og så kunne vi finde besparelser svarende til omkring 35 mia kr. Dermed fik vi råd til både at finansiere underskuddet og gennemføre de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som vi også ønsker, f. eks. skattelettelser, sygedagpenge m. v.

Nu er der sket det, at underskuddet er blevet 33 mia kr. Nu kan vi altså ikke klare begge dele, og derfor skal vi afveje, hvad der er det vigtigste for os: at udelade vores beskæftigelsesfremmende foranstaltninger eller få afskaffet hele underskuddet. Da har vi altså valgt at bibeholde de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger og så lave et lille bruttokasseunderskud. Og selvfølgelig kommer der vel næste år et samlet bruttokasseunderskud på 45 mia kr. Så er det muligt, at vi bliver nødt til at konstatere, at vi så kun kan levere en finanslov med et underskud på 25 mia kr. Når man så næste år igen kommer med et underskud på 60 mia kr., stiger selvfølgelig også det underskud, som vi fra fremskridtspartiets side bliver nødt til at have med at gøre.

Det hele skyldes ganske enkelt, at venstre og det konservative folkeparti m. fl. sammen